II

(Retsakter hvis offentliggørelse ikke er obligatorisk)

KOMMISSIONEN

KOMMISSIONENS BESLUTNING

af 2. oktober 1996

om den franske statsstøtte til det audiovisuelle produktionsselskab, Société française de production

(Kun den franske udgave er autentisk)

(EØS-relevant tekst)

(97/238/EF)

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 93, stk. 2, første afsnit,

under henvisning til aftalen om Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde, særlig artikel 62, stk. 1, litra a),

efter i overensstemmelse med ovennævnte artikler at have givet de interesserede parter en frist til at fremsætte deres bemærkninger (1), og

ud fra følgende betragtninger:

STØTTEFORANSTALTNINGEN

I

Denne beslutning drejer sig om den statsstøtte på 1,110 mia. ffr., som Société française de production (SFP) har modtaget i årene 1993-1996. De 860 mio. ffr. blev udbetalt i 1993 og 1994, og de resterende 250 mio. ffr. blev udbetalt i februar 1996.

BESKRIVELSE

II

Den 7. april 1994 klagede flere af SFP's konkurrenter til Kommissionen over de lave priser, som statsstøtten havde sat SFP i stand til at anvende, og som de fandt påførte dem skade. Kommissionen udbad sig ved brev af 22. juni 1994 nærmere oplysninger herom fra de franske myndigheder. Efter et møde med repræsentanter for Kommissionen den 12. september 1994 besvarede de franske myndigheder ved brev af 21. oktober 1994 de spørgsmål, Kommissionen havde stillet angående støttens forenelighed med fællesmarkedet.

Disse svar kunne dog ikke fjerne Kommissionens betænkeligheder, ikke mindst i betragtning af, at den ikke fandt noget grundlag for at bringe undtagelsesbestemmelserne i artikel 92, stk. 3, litra c) og d), i anvendelse, samt fordi den ikke havde fået forelagt nogen fyldestgørende omstruktureringsplan.

Som følge af den tvivl, den nærede angående støttens forenelighed med fællesmarkedet, indledte Kommissionen proceduren efter traktatens artikel 93, stk. 2, ved beslutning af 16. november 1994, som den franske regering fik meddelt ved brev af 1. december 1994. Den franske regering blev heri opfordret til at fremsætte sine bemærkninger til de spørgsmål, Kommissionen havde rejst, fremlægge en fuldstændig og realistisk omstruktureringsplan og afgive tilsagn om ikke at stille yderligere offentlige midler til rådighed for SFP uden Kommissionens forudgående godkendelse (brev offentliggjort i den i fodnote 1 nævnte Tidende fra 1995).

Den franske regering afgav ved brev af 16. december 1994 tilsagn om ikke at yde nogen ny støtte uden Kommissionens godkendelse. De franske myndigheder fremsatte deres bemærkninger ved brev af 16. januar 1995.

(1) EFT nr. C 80 af 1. 4. 1995, s. 7.
EFT nr. C 171 af 15. 6. 1996, s. 3.

Kommissionen modtog ingen bemærkninger fra de øvrige medlemsstater eller andre interesserede efter procedurens indledning.

Der blev derefter, den 21. december 1995 og den 15. februar 1996, afholdt møder mellem repræsentanter for Kommissionen og de franske myndigheder. Formålet var at få afklaret, hvilke foranstaltninger de franske myndigheder agtede at træffe til fordel for SFP, og understrege nødvendigheden af, at der blev udarbejdet en omstruktureringsplan. Det kom frem, at de franske myndigheder agter at privatisere SFP, som samtidig skal omstruktureres.

På mødet den 15. februar 1996 fremlagde den franske delegation en [...](1) angående SFP's reelle finansielle situation og privatiseringsudsigter. [...] bekræftede, at SFP befandt sig i finansielle vanskeligheder med årlige underskud på over 100 mio. ffr., og at der fortsat var behov for økonomisk støtte og for en omstrukturering af selskabet.

På dette møde, ligesom på det foregående møde den 21. december 1995, meddelte de franske myndigheder Kommissionens repræsentanter, at det ville være nødvendigt med en ny kapitaltilførsel for at dække SFP's påtrængende likviditetsbehov. Denne kapitaltilførsel på i alt 250 mio. ffr. blev officielt anmeldt af de franske myndigheder i brev af 19. februar 1996. Kommissionen besluttede følgelig at udvide proceduren til også at omfatte dette beløb ved en beslutning af 15. maj 1996, som de franske myndigheder fik meddelt ved brev af 4. juni 1996 (offentliggjort i den i fodnote 1 nævnte Tidende fra 1996).

Ifølge den tidsplan de franske myndigheder fremlagde på mødet den 15. februar 1996, skulle det franske parlament vedtage privatiseringsloven i april 1996, og privatiseringen skulle gennemføres ved udgangen af juni eller begyndelsen af juli 1996. De franske myndigheder mente, at der skulle kunne fremlægges en omstruktureringsplan umiddelbart efter parlamentets vedtagelse af privatiseringsloven i april 1996. Yderligere oplysninger om SFP's privatisering blev fremsendt i den franske regerings brev af 27. februar 1996 til Kommissionen.

I løbet af de 18 måneder, der er gået siden procedurens indledning, har Kommissionen gentagne gange rykket de franske myndigheder for en omstruktureringsplan. På mødet den 15. februar 1996 havde Kommissionen klart tilkendegivet, at den ikke ville vente længere end til udgangen af april, og at den ville se sig nødsaget til at træffe en negativ beslutning, såfremt den ikke inden da havde fået forelagt en omstruktureringsplan.

Det er nu over fire måneder siden, at denne frist udløb, og Kommissionen har endnu ikke modtaget nogen omstruktureringsplan. På grundlag af den telefax den franske regering sendte Kommissionen den 1. juli 1996, hvori den underrettede Kommissionen om udviklingen i omstruktureringen, må den konkludere, at omstruktureringsplanen endnu ikke ligger klar, da den ikke vil foreligge før udgangen af september 1996. Ved brev af 29. august 1996 fremsendte den franske regering en række oplysninger angående et tilbud om overtagelse af SFP. Dette tilbud omfatter et forslag fra tilbudsgiveren angående en reorganisering af SFP, men de franske myndigheder nævnte intet om, hvorvidt den franske regering havde til hensigt at acceptere tilbuddet, og om det var det tilbud, den havde besluttet sig for. Det pågældende forslag kan følgelig ikke anses at opfylde kravet om en omstruktureringsplan.

III

Den her omhandlede støtte skal ses i en større sammenhæng, nemlig i lyset af den udvikling, der er sket på det franske audiovisuelle marked.

I 1974 blev det statslige franske radio- og tv-selskab, ORTF, splittet op i flere selskaber. Tv-produktionsaktiviteterne blev overført til et nyt selskab, SFP, medens transmissionsfunktionerne blev henlagt til flere andre selskaber. SFP nød dog fortsat godt af en beskyttet stilling på det franske tv-marked. For øjeblikket ejes SFP 100 % af staten [...].

SFP er holdingselskab for tre driftsselskaber, nemlig henholdsvis studiedivisionen, videodivisionen og produktionsdivisionen. Holdingselskabet (i alt 67 ansatte), som blev oprettet i løbet af 1994, varetager visse funktioner (juridisk rådgivning, personaleadministration) for de andre dele af koncernen.

Studiedivisionen (som er et helejet datterselskab) tilbyder et bredt sortiment af tjenester inden for produktion af underholdningsudsendelser (shows, spørgelege) og reklamer til tv. Den består af følgende afdelinger (ultimo 1995):

— underholdnings- og reklameafdelingen: otte ansatte til varetagelse af relationerne med kunderne

— optagelsesafdelingen (334 ansatte): leverer udstyr og filmhold fortrinsvis til tv-selskaber

— sceneafdelingen (54 ansatte): udvikler scener til brug for produktion af tv-programmer. Stiller flere faste scener til rådighed for tv-selskaber, der ønsker at producere tv-shows

— afdelinger for drift og funktionelle tjenester (111 ansatte): koordinerer produktionen af tv-programmer og yder generelle tjenester inden for studiedivisionen

— kostumeafdelingen (tolv ansatte): leverer kostumer til tv- og filmproduktion.

(1) [...] fortroligt.

Videodivisionen tager sig specielt af retransmission af vigtige begivenheder (især sport), der kræver særlig tungt fast og mobilt udstyr. Den udfører desuden optageopgaver for studiedivisionen. Den består af to afdelinger:

— udstyrsafdelingen (213 ansatte i 1993): leverer udstyr og optagehold

— efterbearbejdningsafdelingen (63 ansatte i 1993): udfører monteringen af videooptagelserne.

Det tredje datterselskab er produktionsdivisionen (43 ansatte i 1993), som hovedsagelig beskæftiger sig med produktion eller koproduktion af tv-programmer til tv-kæderne og biograffilm. Den består af to afdelinger, filmafdelingen og tv-produktionsafdelingen.

IV

Der blev åbnet op for fri konkurrence i tv-produktionssektoren i 1986. SFP, der var dårligt rustet til at klare sig i den nye konkurrence, oplevede en kraftig nedgang i sin omsætning og begyndte at få finansielle problemer. Disse problemer resulterede i drastiske personalenedskæringer — fra at have beskæftiget 2 515 ansatte i 1985 blev SFP's personale bragt ned på 1 056 ansatte ved udgangen af 1995. Selskabet havde i 1995 en omsætning på i alt 646 mio. ffr.

SFP's tab siden 1986 er blevet dækket af staten og de andre statslige aktionærer. Den samlede statsstøtte, der er ydet siden da, beløber sig til over 2 mia. ffr.

I årene 1986-1990 trådte staten første gang til med en kapitaltilførsel på i alt 940 mio. ffr., og i 1991 blev der for anden gang indskudt 320 mio. ffr., således at støtten kom op på i alt 1,260 mia. ffr. (194 mio. ECU). Kommissionen havde godkendt begge kapitaltilførsler ved beslutninger af henholdsvis 27. februar 1991 og 25. marts 1992.

Ved vedtagelsen af beslutningen i 1992 havde de franske myndigheder erklæret, at det var sidste gang, der ville blive ydet støtte til SFP. Ikke desto mindre fortsatte de med at yde finansiel støtte til selskabet, som til trods for de optimistiske skøn angående dets situation, der med jævne mellemrum blev udsendt, har vist sig ude af stand til virkelig at tilpasse sig konkurrencen.

Staten foretog således en tredje kapitaltilførsel, nemlig på 460 mio. ffr. i 1993 og 400 mio. ffr. i 1994, dvs. i alt 860 mio. ffr. (132 mio. ECU). Kommissionen indledte proceduren med hensyn til denne støtte ved beslutning af 16. november 1994.

Den fjerde og sidste kapitaltilførsel på 250 mio. ffr. (39 mio. ECU) blev bebudet af de franske myndigheder den 16. februar 1996. Den 15. maj 1996 besluttede Kommissionen også at undersøge denne støtte i forbindelse med den allerede indledte procedure.

Med den sidste kapitaltilførsel er der i årene fra 1986 til 1996 i alt ydet 2,370 mia. ffr. (365 mio. ECU) i statsstøtte til selskabet.

V

Ved den første støtteaktion (1986-1990) hævdede de franske myndigheder, at SFP ville komme på fode igen i 1992 takket være en omstruktureringsplan, som selskabets aktionærer godkendte den 13. juni 1990, og som skulle iværksættes i årene 1990 og 1991. Denne plan var dels baseret på den hypotese, at SFP ville være i stand til at genvinde sin position på markedet og øge sin omsætning, og dels på at selskabet skulle reorganiseres, nedbringe sine faste omkostninger (bl.a. gennem personalenedskæringer og salg af fast ejendom) og søge at finde samarbejdspartnere inden for nogle af sine aktiviteter.

Den anden støtteaktion (1991) blev nødvendig på grund af de skuffende resultater af omstruktureringsplanen i 1990. Omsætningen steg ikke så meget, som man havde håbet på, som følge af en mindre efterspørgsel end forventet efter de tjenester, SFP udbyder. Personalenedskæringerne blev ganske vist gennemført, men ser ikke ud til at have været tilstrækkelige. Afhændelserne af fast ejendom og de planlagte samarbejdsaftaler kom ikke i stand.

Den nye omstruktureringsplan, som derefter blev fremlagt, gik ud på at videreføre reorganiseringen med yderligere nedskæringer af de faste omkostningerne (bl.a. ved genforhandling af personalets arbejdsvilkår) og indgåelse af samarbejdsaftaler. Det blev lovet, at SFP ville blive rentabel igen fra 1994.

Ifølge de franske myndigheder var den tredje støtteaktion (1993-1994) nødvendig, for at SFP kunne honorere sine gældsforpligtelser og klare udgifterne i forbindelse med afskedigelserne samt for at holde selskabet likvidt efter forsinkelserne i ejendomssalget. Den franske regering forudså, at SFP ville blive rentabel ved udgangen af 1995. Imidlertid er resultaterne af de tilpasningsforanstaltninger, der kræves af selskabet, fortsat udeblevet — personalet er stadig væk for stort, lønningerne er også for høje, og begge må reduceres. [...]. Heller ikke bestræbelserne på at finde samarbejdspartnere har givet resultat. Det må følgelig konstateres, at adskillige af de hidtidige problemer endnu ikke er blevet løst, og at omstruktureringen må videreføres.

Ifølge forlydender i pressen skulle SFP i 1995 have haft et underskud på 270 mio. ffr. med en omsætning på 646 mio. ffr.

I sin beslutning af 25. marts 1992 havde Kommissionen utvetydigt tilkendegivet, at den anden støtteaktion måtte være den sidste. Det er derfor klart, at den franske stat med ydelsen af den her omhandlede støtte, der allerede er blevet ydet, har tilsidesat sit løfte om, at den anden støtteaktion ville blive den sidste.

DEN FRANSKE REGERINGS STANDPUNKT

VI

Den franske regering mener, at støtten er forenelig med fællesmarkedet af følgende tre grunde:

— omstruktureringsforanstaltningerne er i gang. Som allerede nævnt er der tale om de samme foranstaltninger med de samme mål, som da Kommissionen godkendte den foregående støtte

— den støtte, der er ydet, har til formål at yde SFP kompensation for selskabets høje omkostninger og giver det ikke mulighed for kunstigt at sænke sine priser på markedet

— markederne for tv-produktioner er af sproggrunde stadig nationale markeder. SFP's aktiviteter er hovedsagelig rettet mod det franske marked, og dets konkurrenter er franske virksomheder. De franske myndigheder udleder heraf, at den ydede støtte ikke kan påvirke samhandelen mellem medlemsstater.

VURDERING

VII

Den finansielle støtte blev besluttet og udbetalt uden forudgående anmeldelse til Kommissionen, og den er følgelig ulovlig.

Kommissionen skal herefter tage stilling til følgende spørgsmål:

— Er den franske stats kapitaltilførsler at betragte som statsstøtte efter traktatens artikel 92, stk. 1? Hertil kræves, at støtten:

  — er ydet af staten eller ved hjælp af statsmidler

  — fordrejer eller truer med at fordreje konkurrencen ved at begunstige visse virksomheder eller visse produktioner

  — påvirker samhandelen mellem medlemsstater.

— Kan den omhandlede støtte falde ind under nogen af undtagelsesbestemmelserne i artikel 92, specielt bestemmelserne i stk. 3, litra c) eller d)?

Kapitaltilførslerne fra den franske stat begunstiger alene SFP og ingen anden virksomhed, og de begunstiger SFP i forhold til selskabets konkurrenter. En privat investor ville aldrig være gået med til at foretage et tredje og derefter et fjerde kapitalindskud uden nogen konkrete udsigter til rentabilitet. I denne sammenhæng er det uden betydning, om de offentlige aktionærers indskud af kapital blev foretaget i form af et tilskud eller en indsprøjtning af kapital. I sidstnævnte tilfælde bemærkes, at til trods for den hurtige genopretning, som blev forudset i 1990, kørte selskabet fortsat med underskud i 1995 til trods for den foregående støtteaktion, samt at der ikke er noget grundlag for at forvente en positiv udvikling. De omstruktureringsforanstaltninger, den franske regering henviser til (jf. punkt V), er utilstrækkelige:

— den kollektive overenskomst i den offentlige sektor burde sættes ud af kraft, for den nuværende struktur i SFP's lønomkostninger er ikke konkurrencedygtig. Det er imidlertid tvivlsomt, om en ny lønaftale vil kunne indgås

— det har været langt vanskeligere at finde samarbejdspartnere inden for de forskellige aktivitetsområder end forventet

— desuden har de franske myndigheder endnu ikke fremlagt den fyldestgørende omstruktureringsplan, Kommissionen krævede fremlagt ved indledningen af proceduren, og de hidtil planlagte og gennemførte foranstaltninger er ikke tilstrækkelige til at bringe selskabet på fode igen. Støtten må derfor sidestilles med en driftsstøtte, som ikke kan godkendes.

VIII

Kommissionen finder, at den her omhandlede støtte påvirker samhandelen mellem medlemsstater efter artikel 92, stk. 1. Ifølge den franske regering er det kun en begrænset del af SFP's produktion (10 % af videoproduktionen), der er rettet mod det internationale marked. Det ændrer imidlertid intet ved den kendsgerning, at den finansielle støtte sætter SFP i stand til bedre at kunne afsætte sine tjenester i de andre medlemsstater og EØS-landene og gør det vanskeligere for udenlandske tv-produktionsselskaber at trænge ind på det franske marked.

Desuden findes der et europæisk marked for tv- og filmproduktioner. Dette marked er præget af koproduktioner mellem europæiske producenter og transmission af tv-produktioner i andre lande end det land, hvor programmet er produceret. Netop dette aspekt spiller en særlig fremtrædende rolle på det franske marked i betragtning af den indsats, den franske regering gør for at fremme udbredelsen af franske værker i andre lande.

Det er rigtigt, at kultur- og sprogforskelle kan have en markedsafskærmende virkning, og at kun 20 % af alle europæiske film sælges til andre lande [1], men ikke desto mindre må den omfattende støtte til SFP antages at ville forstærke denne afskærmning. Som allerede nævnt gør støtten det vanskeligere at afsætte udenlandske produktioner i Frankrig.

[1] Grønbog om strategiske muligheder for at styrke programindustrien i forlængelse af Den Europæiske Unions audiovisuelle politik, KOM(94) 96 endelig udg. af 6. april 1994.

Den her omhandlede støtte må følgelig betragtes som statsstøtte efter traktatens artikel 92, stk. 1. Den franske regering har ikke fremlagt belæg for, at dette ikke skulle være tilfældet, fordi kapitaltilførslerne ikke har ført til dækning af driftstab, der skyldes unormalt lave priser eller priser, der ligger under markedspriserne. Og selv om det forholdt sig således, er det ikke desto mindre en kendsgerning — som i øvrigt anerkendes af de franske myndigheder — at denne støtte har til formål at bevare udbydere med en ineffektiv og ikke konkurrencedygtig omkostningsstruktur på markedet. En sådan støtte sætter dem i stand til kunstigt at videreføre deres aktiviteter, bevare deres markedsandel og opretholde antallet af ansatte til skade for de andre konkurrenter på markedet.

I øvrigt giver arten af SFP's virksomhed heller ikke grundlag for at påberåbe sig en »public service«-forpligtelse i relation til fremme af kulturen og bevarelse af kulturarven, som eventuelt kunne have retfærdiggjort statsstøtte.

IX

Undtagelsesbestemmelserne i traktatens artikel 92, stk. 2 og stk. 3, litra a) og b), kan ikke bringes i anvendelse i denne sag. Kommissionen har følgelig undersøgt, om den her omhandlede støtte kan falde ind under undtagelserne i artikel 92, stk. 3, litra c) og d).

Støtten har til formål at sikre SFP's overlevelse. For at præcisere, hvilke betingelser der skal være opfyldt for anvendelse af artikel 92, stk. 3, litra c), på støtte til kriseramte virksomheder, har Kommissionen vedtaget et sæt retningslinjer (1), der opstiller de betingelser, som støtten skal opfylde:

— støtten skal være knyttet til et omstrukturerings- eller saneringsprogram, som skal forelægges Kommissionen med alle de fornødne oplysninger, og som inden for et rimeligt tidsrum skal kunne gøre virksomheden levedygtig på længere sigt

— foranstaltningerne skal i videst muligt omfang begrænse de konkurrencefordrejende virkninger og være forenelige med den fælles interesse. De skal have en indvirkning på støttemodtagerens stilling på markedet, som i rimeligt omfang kan opveje støttens konkurrencefordrejende virkninger

— støtten skal være begrænset til, hvad der er strengt nødvendigt.

I sin beslutning af 16. november 1994 om at indlede procedure angående den tredje støtteaktion krævede Kommissionen en fyldestgørende omstruktureringsplan fremlagt. Efter denne beslutning fremsendte de franske myndigheder den 16. januar 1995, den 15. februar 1996 og den 29. august 1996 [...] angående SFP's situation og de stedfundne omstruktureringsforanstaltninger. Disse [...] må undersøges nærmere for at fastslå, om de indeholder tilstrækkelige oplysninger til at kunne betragtes som den krævede omstruktureringsplan.

[...] gentager i alt væsentligt, hvad de franske myndigheder allerede tidligere havde oplyst til Kommissionen ved de to første støtteaktioner. [...] af 16. januar 1995 beskriver virksomhedens vanskelige situation og nødvendigheden af personalenedskæringer, ændringer i arbejdsvilkårene, salg af en del af selskabets faste ejendom og indgåelse af aftaler med samarbejdspartnere med henblik på indstilling af nogle af aktiviteterne. [...] indeholder imidlertid intet, der taler for, at virksomheden på tilfredsstillende vis vil kunne iværksætte de nødvendige foranstaltninger, at de vil kunne gøre virksomheden tilstrækkeligt sund, at de fordrejer konkurrencen mindst muligt, samt at støtten er begrænset til det strengt nødvendige. [...] kan følgelig ikke anses for at udgøre den krævede omstruktureringsplan.

[...] af 15. februar 1996 er en [...], som ikke af de franske myndigheder er blevet fremlagt som en omstruktureringsplan. [...] SFP's nuværende økonomiske situation og anstiller betragtninger angående en privatisering af SFP. [...], at personaleudgifterne er alt for store, og at der ikke er styr på omsætningen. Det er forklaringen på, at SFP endnu ikke nået frem til den finansielle balance, som blev forudset for 1995, hvilket er et tydeligt tegn på, at de planlagte foranstaltninger ikke er blevet iværksat. [...], at tilbud fra interesserede købere bør være ledsaget af en omstruktureringsplan.

Ved brev af 29. august 1996 fremsendte de franske myndigheder en række oplysninger om et tilbud om overtagelse af SFP. Dette tilbud indeholder et forslag fra tilbudsgiveren om en reorganisering af SFP, men de franske myndigheder anfører intet om, hvorvidt den franske regering vil acceptere tilbuddet, og om den har accepteret det. Dette forslag kan følgelig ikke anses at udgøre den krævede omstruktureringsplan.

Det må konkluderes, at der nu er gået over 18 måneder, siden proceduren blev indledt, og at Kommissionen til trods for adskillige påmindelser herom til de franske myndigheder endnu ikke har modtaget den krævede omstruktureringsplan. På mødet den 15. februar 1996 tilkendegav den klart, at den ikke ville vente længere end indtil udgangen af april 1996, og at den ville se sig nødsaget til at træffe en negativ beslutning i sagen, hvis omstruktureringsplanen ikke var fremsendt inden da. Denne frist udløb for fem måneder siden, og Kommissionen har endnu ikke fået forelagt nogen plan.

(1) Fællesskabets rammebestemmelser for statsstøtte til redning og omstrukturering af kriseramte virksomheder, EFT nr. C 368 af 23. 12. 1994, s. 12.

Uden nogen omstruktureringsplan vil SFP's aktiviteter fortsat være tabsgivende, og støtten må derfor sidestilles med en driftsstøtte (jf. afsnit VII). En sådan støtte kan ikke tillades efter artikel 92, stk. 3, litra c) (om støtte til fremme af udviklingen af visse erhvervsgrene eller økonomiske regioner).

Det må konstateres, at den her omhandlede støtte har til formål at sikre SFP's overlevelse og antager karakter af en driftsstøtte, samt at den franske regering ikke har fremlagt noget belæg for, at den skulle have til formål at fremme kulturen og bevare kulturarven efter artikel 92, stk. 3, litra d).

Da støtten desuden vil forstærke de negative virkninger af den afskærmning af markederne i Europa, som Kommissionen betragter som et af den europæiske film- og tv-programindustris største handicap, kan den heller ikke antages at bidrage til at virkeliggøre Fællesskabets mål om at fremme udviklingen af en stærk europæisk industri, der kan klare sig i konkurrencen på verdensmarkedet. Denne konstatering forstærkes af den omstændighed, at støtten ikke åbner mulighed for at genoprette SFP's levedygtighed. Støtten til SFP vil følgelig ikke kunne godkendes på grundlag af bestemmelserne i artikel 92, stk. 3, litra d). At SFP's situation uden denne støtte vil blive forværret, hvilket vil komme mere konkurrencedygtige, især franske, selskaber til gode, kan ikke danne grundlag for at bringe bestemmelserne i artikel 92, stk. 3, litra d), i anvendelse.

Det må følgelig konkluderes, at den her omhandlede støtte er uforenelig med fællesmarkedet, da der ikke er nogen begrundelse for anvendelse af en af undtagelsesbestemmelserne i artikel 92, stk. 2 og 3.

X

Da den franske regering ikke har anmeldt støtteforanstaltningen, har Kommissionen ikke været i stand til at fremsætte sine bemærkninger hertil, før støtten blev ydet. Ydelse og udbetaling af støtte uden forudgående anmeldelse udgør en overtrædelse af traktatens artikel 93, stk. 3.

Den her omhandlede støtte på i alt 1,110 mia. ffr. er følgelig ulovlig og skal tilbagebetales af modtageren, da den er uforenelig med fællesmarkedet —

VEDTAGET FØLGENDE BESLUTNING:

Artikel 1

Den støtte på i alt 1,110 mia. ffr., som blev ydet SFP i perioden 1993-1996, er ulovlig, da den er ydet i strid med reglerne i traktatens artikel 93, stk. 3. Den er desuden uforenelig med fællesmarkedet.

Artikel 2

Den franske regering skal hos SFP tilbagesøge det i artikel 1 nævnte beløb på 1,110 mia. ffr. med tillæg af renter i perioden mellem datoen for ydelsen af den ulovlige støtte og dens tilbagebetaling. Renterne beregnes efter den referencesats for Frankrig, som Kommissionen lægger til grund ved vurdering af statsstøtteelementet i regional investeringsstøtte.

Artikel 3

Den franske regering skal senest to måneder efter meddelelsen af nærværende beslutning underrette Kommissionen om, hvilke foranstaltninger den har truffet for at efterkomme den.

Artikel 4

Denne beslutning er rettet til Den Franske Republik.

Udfærdiget i Bruxelles, den 2. oktober 1996.

På Kommissionens vegne

Karel VAN MIERT

Medlem af Kommissionen